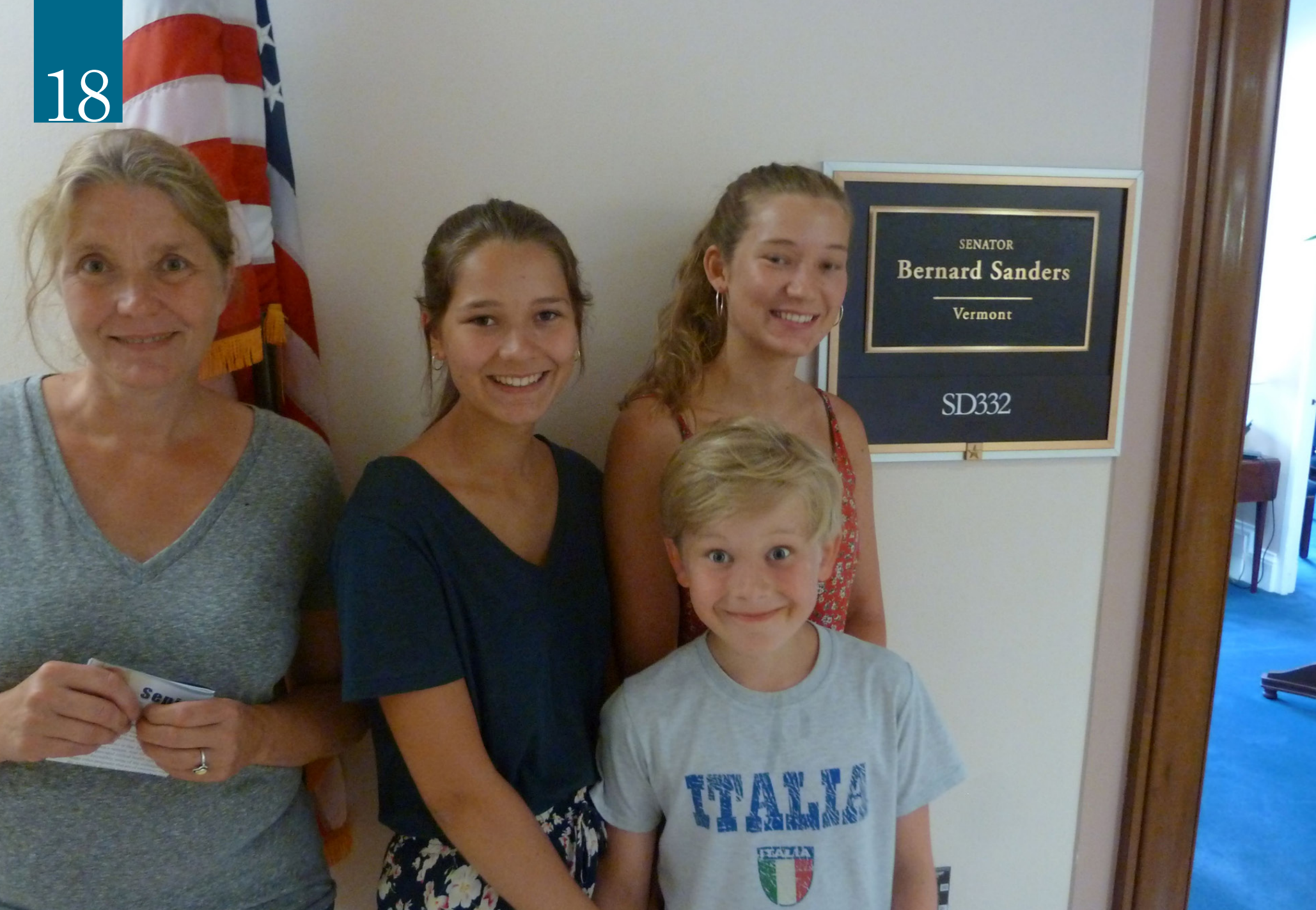

○ Lettelsens smil efter besøget på Senator Bernie Sanders kontor. Det er formentlig den eneste gang, de har haft besøg af en dansk familie på det sted.

○ Marius på knapt ni år i cool attitude blandt et hav af skydevåben. Han er ikke helt så sej, da vi skal ud gennem døråbningen, som flere af løbene peger hen imod.

○ Kia'enen med det hjemmelavede skilt: »From Denmark, touring the USA«, som mange bilister reagerer positivt på. I baggrunden ses bygning bemalet med Stars and Stripes.

○ Forhæve i West Virginia med hyldestinstallation til ære for amerikanske soldater. Foran den en reklame for Donald Trump.

○ Plakaterne er en gave fra indehaveren i våbenbutikken. De er tænkt som skydeskiver med hjerte og lunger påtegnet. Ingen tvivl om at vi har at gøre med et par skumle typer her!

På sporet af Bernie Sanders

Et roadtrip gennem flere stater i USA bød også på et besøg i Washington DC, hvor jagten gik ind på den demokratiske politiker Bernie Sanders

TEKST OG FOTO: HENRIK KØHLER
redaktion@midtjyllandssavis.dk

På billedet foran Bernie Sanders' kontor ser vi glade, - nærmest lettede ud. Fru Glass-Køhler står med nogle blå billetter i hånden. Der er der en helt naturlig forklaring på ...

Men før vi når så langt, er der dog lige et par detaljer, der skal på plads. Tiden skal skrues fire år tilbage. Juli måned 2016, midt i den forrige amerikanske valgkamp. Fruen og undertegnede har en relativ lang historie, hvad angår Guds eget land og er af den overbevisning, at en introduktion til USA hører med til børnenes almen dannelse. Dette taget i betragtning af landets store indflydelse på vort lille land i alle aspekter.

Til rejsen har vi lejet en stor 7-sæders Kia med god plads og med automatgear - naturligvis! Benzinprisen er nøjagtigt det halve i forhold til i Danmark. Vores overnatnings-

strategi består delvis af billige moteller, hvor de fire af os sover i sædvanligvis to moderat store dobbeltsenge. Den femte på gulvet på en luftmadras. Det lader ikke til at bekymre div. receptionister, at vi er en mere end der er sengeplads til.

Amerikansk mad bliver man træt af på dag et. Det smager af sukker, fedt, smagsforstærkere, stråforkorter og hormoner. Også når man opgraderer et hak og springer over de billigste fastfood-kæder. Vi tilbereder derfor vores egen mad på værelset i en medbragt alu-gryde og på et lille trangia-sæt med gaspatroner købt til lejligheden i USA.

Følger valgkamp fra sengen

Det er også her fra dobbeltsengene, at vi følger den amerikanske valgkamp. Om Trump går spekulationerne i retning af, hvad han kan finde på af radikale tiltag, og hvad han reelt er i stand til, hvis han får magten. Et emne, der fylder i medierne, er også Storbritanniens Brexit-planer. Den kontroversielle filmmand Michael Moore bliver citeret for følgende udtalelse: »USA vil gerne overtage den ledige plads, - så kan vi endelig få ordentlig sygesikring, etc. etc. og noget ordentligt øl!«

For at undgå den værste motelkuller (den kommer, - tro mig!), benytter vi os tillige af en håndfuld Airbnb-overnatninger, - også for at

møde nogle rigtige amerikanere. Før vi rammer den amerikanske hovedstad, har vi blandt andet lagt vejen forbi en stribe nordøstlige stater, herunder Maines charmerende hovedstad Portland, der er mindre end Randers.

Her bor vi hos min gamle ven Matt Stevens, der er praktiserende læge. Matt er frustreret og nervøs over, at Donald Trump vinder frem. Han synes det er pinligt, i omverdenens øjne, at en type som Tump kandiderer til, at blive USA's næste præsident. Bag på Kia'en har vi anbragt et stort skilt med dannebrogssflag og teksten: »Touring USA from Denmark«. Det giver anledning til en del »honks« med hornet og thumbs-up, når folk kører forbi.

- Har I våben med?

Da vi passerer den canadiske grænse på vej til Montreal, spørger tolderen om vi har skydevåben med. Jeg smiler og tilføjer, at det ikke er noget, vi danskere benytter. »Det ved jeg«, svarer han, »Men jeg skal spørge, når I kommer fra USA.«

Canada føles i øvrigt mere »europæisk« end nordamerikansk. Landet har i årtier modtaget rigtig mange tilflyttere fra alverdens lande, - hvilket ses i gadebilledet, - men udstråler alligevel en stærk national identitet.

Tilbage i USA besøger vi bondervsstaten West Virginia, hvor fru en har tilbragt en god

del af sin tidlige ungdom. I den afsidesliggende flække Romney, hvor hun boede som 27-årig for godt en snes år siden, står jeg på en p-plads med en af pigerne, da en gammel slidt flyder glider ind, og chaufføren ruller vinduet ned. I bilen befinder der sig en godt polstret sort familie på fem. De hedder Denmark til efternavn og skal lige sludre lidt. De har ikke helt styr på, hvordan de er endt op med det efternavn, - nok en slaveejer, der havde en tanke, eller også fordi det skulle lyde gammelt. »Denmark is old, isn't it?«, spørger de.

Den eneste sorte familie

Da jeg lidt senere fortæller konen om episoden, kan hun godt huske familien. Det er den eneste sorte familie i byen. Det hævdes i øvrigt, at Romney skiftede hænder hele 56 gange under den amerikanske borgerkrig. Selv om det er en del år siden, fylder den historiske begivenhed meget i amerikanernes bevidsthed.

Det er blandt andet her vi støder på overdrevent store Trump-installationer i forhaverne. Den slags ser man ikke i for eksempel Maine og New Hampshire hvor Bernie Sanders er det store forbillede.

West Virginia huser også en del fattige hvide, udkants-trailerlandsbyer og våbenhandlere. I en af sidstnævnte, bliver vi venligt modtaget af indehaveren. Da vi har introduceret

os, efterlader han os alene i butikken og sætter sig ind på et tilstødende kontor. Væggene er nærmest tapetseret med pistoler, samt halv- og helautomatiske rifler. Øjnene på vores knapt 9-årige dreng er ved at poppe ud af hovedet i benovelse. Vi falder over nogle store plakater, der angiveligt forestiller kriminelle med angivelse af, hvor på kroppen man skal ramme for at uskadeliggøre personen. Det er mærkværdigt og et udtryk for en tankemåde, man ikke uden videre kan forlige sig med. Indehaveren vil ikke have betaling for dem. Sådanne danske familier, der ikke for har besøgt en våbenbutik, skal da have dem gratis.

Magnetiske skilte

Gratis er også nogle store magnetiske skilte, der ligger fremme: »Criminal control – not gun control.« De er sgu flinke, de amerikanere. Godt han ikke er tankelæser. Da vi skal ud af butikken stivner sønnen. Flere af geværrerne på væggen peger mod døråbningen, så han er ikke tryk ved at gå ud gennem den. Har vi mon snakket for meget om, at man ikke skal røre ved noget? Besøget i gun-shoppen giver anledning til flere gode diskussioner de følgende dage. West Virginia er forskellig fra Washington D.C. på næsten alle parametre.

Den amerikanske hovedstad er nydelig og en smule kedelig, hvis man går efter skæve sociale og kulturelle oplevelser, som vi har for vane i vores familie. What to do, når man sammen med to busfulde kinesere og en håndfuld hysteriske sikkerhedsfolk, har betragtet Det Hvide Hus på 150 meters afstand! Eller har

klappet Abraham Lincoln på lårene på the Mall? Jeg har læst et sted at guvernører fra samtlige stater har et kontor i Senators Office Building. Vi skal naturligvis besøge Bernie Sanders og høre nærmere om, hvad der er der gør, at han ved enhver given lejlighed nævner vort land til sine valgmoder.

Fruen ikke så begejstret

Det vil være en overdrivelse at påstå, at fru en er decideret begejstret for min plan. Familien skal dog have den cadeau, at de - om end lidt tøvende - følger efter undertegnede på vores andendag i D.C., da missionen sættes i værk. Det foregår på den måde, at jeg spørger tilfældige på gaden om vej til Senators Office Building. De fleste svarer beredvilligt, som om det er den mest naturlige ting, at en dansk turistfamilie skal aflægge et besøg på det sted. Det styrker min selvtillid. Kelly, - vores Airbnb-vært har sagt, at det skal blive 36 grader i dag, men føles som 41.

Den jagttagelse har han fuldstændig ret i, og det er næsten grund nok til at gå ind i en bygning med aircondition. Omsider når vi frem til adressen og fremviser på forlangende vores pas. Der er et grundigt lufthavnscheck med gennemlysning, og så er vi til vores egen store forbløffelse inde. Senere følger endnu et check. Den monumentale Senate Office Building, huser blandt andet et kontor, hvor hver af de 51 staters guvernører har en officiel repræsentation med sekretærer og hele balladen, - en form for ambassade, kan man vel kalde det, med lidt god vilje.

Dem vi møder er uhyre velklædte sammenlignet med vores krøllede feriegarderobe. I en lille butik i stueetagen sælges udvalgte souvenirs, der har relation til senatet, kongressen og regeringsbyen, men dog stadig souvenirs. Når man spørger om vej til Bernie Sanders office, svarer jakkesættene høfligt og anviser etagen og den nærmeste elevator. Efter nogle minutter befinder vi os omsider på den rigtige etage.

Familien står for enden af en uendelig lang og bred gang i poleret granit. Langsomt bevæger vi os op ad gangen og registrerer, at hver stat er repræsenteret med et kontor. Ved hver dør er placeret et skilt med navnet på den pågældende senator, - statens flag samt Stars and Stripes. Jeg fornemmer, at familien sagter agterud og at min rolle som spydspids bliver tydeligere for hvert skridt. Da jeg gør ansats til at samle gruppen, understreger fru en, at dette er mit projekt, i fald jeg skulle have glemt det.

Ligner ikke en hyggefætter

Det strejfer mig om manden overhovedet gider snakke med os. At domme efter de tv-indslag, man har set, så ligner han måske nok ikke lige en spradebasse eller en hyggefætter. Så omsider: »Vermont«. Det store skilt forkynder: »Senator Bernhard Sanders«. Nå ja! Bernie er naturligvis et kælenavn. Nu er alvorens time kommet.

Heldigvis står døren åben, så jeg ikke behøver at banke på. Jeg lister mig ind over dørtrinnet og sætter på, at familien følger efter. I det relativt store kontor sidder to yngre kvinder og spørger, hvad de kan være behjælpelige

med. Jeg præsenterer os som en dansk familie, der er interesseret i at møde Bernie, og få et bud på, hvorfor han mener, at vort land er et mønstereksempel, som han fremhæver gang på gang. Tja, - og så var vi lige i nabolaget. Noget i den stil.

Situationen er vel nok en anelse pinlig eller uortodoks om man vil ...

Billetter til rundvisning

Den ene af damerne svarer venligt, at Sanders ikke er til stede, men i sin hjemstat Vermont. Well well! Det er vel hvad der kan ske, når ikke man har en forudgående aftale. Vi står sådan lidt og ser os rundt i lokalet og søger efter den replik der bringer os videre, indtil en af damerne spørger, om vi kunne tænke os nogle gratis billetter til en rundvisning samme dag i House of Representatives. Det er billetter, der ellers kun tilkommer US-borgere. Vi føler os vældig privilegeret, da vi takkende forlader kontoret. Lidt at komme efter, var der dog trods alt.

Da vi står på gangen igen, foran kontoret, bliver vi enige om, at vi hellere må dokumentere denne enestående dag med et billede foran skiltet med de blå billetter. Det er vigtigt. Ellers er der ingen der vil tro, at vi næsten har stået ansigt til ansigt med Bernie Sanders, når vi kommer hjem.

Artiklen er blevet til i et sommerhus i Løkken i påsken. Bernie Sanders har netop trukket sit kandidatur som demokraterens præsidentkandidat i 2020, hvilket fik billedet fra 2016 op på nethinden.